

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214010220
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7214010220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v trestnej veci obžalovaného ml. S. G., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. apríla 2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26.11.2014, sp. zn. 5T/17/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému ml. S. G., nar. X.X.XXXX v Y., trvale bytom Y., I. XX ukladá podľa § 189 ods.2, § 117 ods.1, § 38 ods.2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a), § 119 ods.1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody súd podmiennečne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 26.11.2014, sp. zn. 5T/17/2014 uznal obžalovaného ml. S. G. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

asi od februára 2013 najneskôr do 18.10.2013 v Y. v priestoroch Základnej školy na ulici G. Č.. X nútil pod hrozbou násilia k vzájomnej bitke mal. I. R., nar. X.X.XXXX a mal. M. M., nar. XX.X.XXXX s tým, že ak sa nebudú biť, tak zbije on ich, pričom si ich bitku aj natáčal na svoj mobilný telefón.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 189 ods.2, § 117 ods.1, § 38 ods.2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a), § 119 ods.1 Tr. zák. podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Zároveň, podľa § 50 ods.2, § 51 ods.4 písm. g) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti so psychológom a štátnym orgánom starostlivosti o mládež programu sociálneho výcviku a výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný. V rozsiahlych písomných dôvodoch prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že rozsudok považuje za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, ktoré by

odôvodňovali záver uvedený vo výrokovej časti rozsudku a nesprávny, nakoľko nebol náležite zistený skutkový stav veci. Má za to, že v danej veci nejde o trestný čin, ale o konanie, ktoré bolo spočiatku správne posúdené ako priestupok. Ďalej poukázal na znenie ustanovenia § 95 ods.1 Tr. zák., v zmysle ktorého mladistvý mladší ako pätnásť rokov, ktorý v čase spáchania činu nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný. Vyjadril nesúhlas so závermi znaleckého posudku z odboru Psychiatrie, pretože má za to, že zavinenie musí byť preukázané na 100 % a vyšetrenie realizované MUDr. M. hodnotí ako tendenčné a neštandardné. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodí spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní uznal obžalovaného ml. S. G. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., pretože iného hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal alebo trpel a spáchal čin na chránenej osobe.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd tento záver oprel o výpovede svedkov - poškodených M. M. a I. R., o obrazovo - zvukový záznam, ktorý je zaznamenaný na CD nosiči, ako aj o ostatné listinné dôkazy tvoriace súčasť spisového materiálu.

Zo znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vypracovaného znalcami MUDr. U. M. a MUDr. Y. Z. vyplýva, že obžalovaný ml. S. G. nie je duševne chorý, v čase spáchania skutku netrpel na žiadnu psychickú poruchu. V jeho vývine bol zistený nevyrovnaný vývin osobnosti s egocentrickými, anetickými a asociálnymi rysmi. V čase spáchania trestného činu bol schopný si uvedomiť, že skutok hrubo odporuje spoločenským normám a vzhľadom na svoju intelektovú kapacitu mohol plne rozpoznať prejavy a dôsledky svojho správania. Keďže u obžalovaného nebola do budúcnosti vylúčená recidíva trestnej činnosti, znalci odporučili umiestnenie v diagnostickom centre s potrebou dlhodobiejšieho pozorovania.

Krajský súd po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania umožňujú bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že obžalovaný neoprávnene nútil poškodených, aby sa navzájom bili a to hrozbou násillia, teda bitkou z jeho strany a zo strany jeho starších kamarátov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže so závermi okresného súdu sa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Pokiaľ ide o podmienený trest odňatia slobody, ktorý bol uložený obžalovanému okresným súdom, krajský súd sa stotožnil s týmto druhom trestu, avšak nie s jeho výškou. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov je podľa názoru krajského súdu neprimerane prísny.

Z vyjadrenia zástupcu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y. na verejnom zasadnutí krajského súdu vyplýva, že obžalovaný v novej škole-G. S. dosahuje dobré výsledky, je skôr uzavretý, tichší a nie sú s ním výchovné problémy. Taktiež aj matka obžalovaného uviedla, že nemá so svojím synom výchovné problémy, rešpektuje ju.

Na základe týchto skutočností, zohľadniac aj vek obžalovaného, preto krajský súd postupom podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods.3 Tr. por. uložil obžalovanému ml. S. G. trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ktorý je pre obžalovaného postačujúcim, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.